

Hoe as't wieder gung met de Lodderaars

Peter Kroamer

A'k zo schrieve, dan wor'k gewaar dat mien geheug'n meer van 'n zeeje hef dan van 'n pot, noa veertug joar. De joartall'n en de winnaars van de wielerronde bint me'j veur 'n deel ont-schött'n. Lange tied he'k 'n schoch'n deuze met kraanteknipsels e'had, maar den is vöt e'komm'n be'j ien van de verhuuzing'n. Doar valt we wat opte beden'k'n, dan rnu'j 't heele spul weer 'n keer be'j mekare rocp'n. 'n Ien'n weet dit nog en 'n aan-der dat.

'n Reunie, dat had mooi e'kund be'j 't 750 joarig bestoan van Ommen. Ik hebbe Jopie en Wilkes e'vraagd om dat veurmekare te maak'n. Die beide hebt noar de kweek-schoele in Stienwiekerwold e'goan en doarvan mecn'n ik, in mien onschuld, da'j d'r wat van moch'n verwach'n. Ze'j hebt gien nee e'zeg, maar ik denke dat as ze wacht tot Ommen 800 joar bestiet, dan hoeft ze d'r niet zovulle te verzuuk'n, allinug die older as 100 bint. Wimke Schipper-van Aalderen, den in die tied be'j de V.V.V wark'n as hulpe van Pé Hurink, hef nog wel 'n petret zee'j e me'j koddens. Ik hoppe maar dat 't gien stark verhaal is, minder stark dan 't buut'nlaandse bier dat veur ons op de bar stönd, toen a'w an de proat waar'n.

Maar woar waar ik veurig moal e'bleem? Oh ja, 'n aandere reesbaan veur dc Lodderaars. Veur 't tweede joar vunn'n ze dat in de Ommeres, de Zeeheld'n buurte. Drie joar achteriene, jaag'n ze doar oaver de klinkers De Lodderaars hadd'n 'n goeie name in Ommen. Als en i-deriene wark'n met. Op 't Gemientehuus waar'n we'j kind an 't ge-mientehuus. Ie ken'n alle man die as doar zat, leup of sleup, zoas Reinsma, Wachtendonk, kleine Veurinkie en Gait Stien, eev'n goed as Bats Gerrits, Seigers en zo voort. Wieder waar'n we'j de V.V.V neudig, eev'm zo goed as 't Rooie Kruus en de winkeliers. Zo kwaam we'j an de vergunnings, de programma's en de pries'n. De luu die an 't parcours woon'n, verzoch'n wej of as ze d'r auto in'n aandere straote woll'n zett'n. Gieniene maak'n bezwaar. En dan niet te vergett'n de rondemiss, veur de kus en 't petret.

Ik schrieve wel niet te vergett'n, maar ik weete d'r nog maar twee: Ineke van Kesteren en Gonnie Wind. Max was de ienige Lodderaar den de ronde 'n moal e'wönn'n hef, ik meene van 'n tweeden. Doar verdien'n e dus 'n smakkerd met, wat zal e 'n rooien kop e'had hebb'n. 'n Aandere winnaar was Henk Dankelman van doem'n-Dankelman uut Arrien, den kon ook machtug hard jaag' n. Batsie Schutte, den toen nog in OIdluus'n woon'n, was ook 'n groote name. 't Stiet me'j niet goed meer be'j of den ook 'n moal de ronde e'wönn'n hef, 't kan weez'n van de eerst moal. En dan ha'j nog Henri Schuurman van 't pann'nfebriekie. Allinug meister Jansen van Galen kon zien name goed in 't frans uutsprekk'n, de aander'n nuum'n em Herrie of Harrie. Den hef nog amateurwielrenner e'wes en hij kon ook goed schaats'n loop'n, maar Schuurman is altied 'n miskend talent e'bleem. De vijfde en leste ronde werd e'hoId'n achter de Roomse karke, langs de Veurmars en dan de Loarakkers deur. Woarum-me, dat weet ik niet meer zo net, 't mag weez'n deur 't neeje asfalt. En dat was 't dan? Now ik kan oe nog vertell'n oaver 't feest van 't vijfjoarig bestoan. Dat was me'j wat. En oaver 'n Poasbult. Maar 't kan goed weez'n da'j mien gelul zat bint en da'j 't niet vindt pass'n veur de Darde Klokke. Gewoon loat'n weet'n, ik kan 't wel hebb'n.